

«Մխիթար Սեբաստացի» կրթահամալիր
**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑՉԻ
ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑ**
**«Հետազոտական աշխատանք կատարելու սկզբունքները»
բաժին**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝ Կոմբինատոր երկրաչափություն

Կատարող՝ Լուսինե Ներսեսյան

Դասավանդած առարկան՝ Մաթեմատիկա, հանրահաշիվ,
երկրաչափություն

Խորհրդատու՝ Գևորգ Հակոբյան

2022

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

1.	Ներածություն	3
2.	Գլուխ 1. Կոմբինատոր երկրաչափության նախապատմություն: Նյութոնի թիվ	4
3.	Գլուխ 2. Խաղ պենտամինո	9
4.	Գլուխ 3. Խնդիրներ տեսրիմինոններով	13
5.	Եզրակացություն	18
6.	Օգտագործված գրականություն.....	19

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Կոմբինատոր երկրաչափությունը 20-րդ դարի հայտնություններից է: Մաթեմատիկական այս ճյուղի հիմունքները, հիմնական սահմանումները, խնդիրները, արդյունքները սահմանվել և ներկայացվել են նախորդ հայտարամյակում և շարունակվում են ուսումնասիրվել մինչև մեր օրեր:

Կոմբինատոր երկրաչափության տեսության սահմանները դեռ լիարժեք որոշված չեն, այն համարվում է դիսկրետ մաթեմատիկայի ճյուղ, միևնույն ժամանակ իր մեջ ներառում է տարրեր ուռուցիկ անալիզից, խմբերի տեսությունից, հանրահաշվական երկրաչափությունից, տարածաչափությունից, բազմությունների տեսությունից ևն: Իհարկե, կարող ենք ընդհանրացված նկարագիր տալ՝ պնդելով, որ այս տեսության հիմնական խնդիրները երկրաչափական են, կապված տարբեր կոմբինացիոն (հիմնականում՝ ուռուցիկ) բազմությունների և դրանց փոխդասավորությունների հետ: Բայց և այնպես վերջին նկարագիրը կլինի թերի և չի կարող տալ գիտության այդ ճյուղի մասին ամբողջական պատկերացում:

Կոմբինատոր երկրաչափության տեսության մեջ բազմաթիվ են խնդիրներ, որոնց լուծումները հասանելի և հասկանալի են նաև աշակերտների համար, միևնույն ժամանակ նույն խնդիրները հետաքրքիր են մաթեմատիկոսներին, ուսուցիչներին: Այդպիսի խնդիրներից մի քանիսը և դրանց լուծուման տարբերակները կներկայացվեն այս աշխատության մեջ:

ԳԼՈՒԽ 1

ԿՈՄԲԻՆԱՏՈՐ ԵՐԿՐԱԶԱՓՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ:

ՆՅՈՒՏՈՆԻ ԹԻՎ

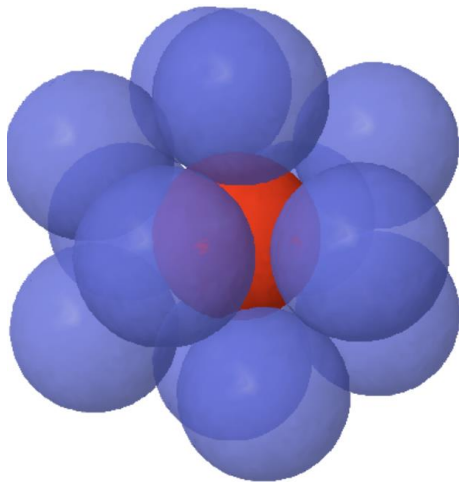
Դիսկրետ մաթեմատիկան մաթեմատիկայի ճյուղերից մեկն է, որի ուսումնասիրության առարկա են հանդիսանում դիսկրետ բնույթ ունեցող մաթեմատիկական կառուցվածքների հատկությունները: Այդպիսի կառուցվածքներից են վերջավոր խմբերը, վերջավոր գրաֆները, գրաֆները և այլն: Ի տարբերություն դիսկրետ մաթեմատիկայի, դասական մաթեմատիկան հիմնականում զբաղվում է անընդհատ բնույթ ունեցող կառուցվածքների հատկությունների ուսումնասիրությամբ:

Դիսկրետ և անընդհատ մաթեմատիկաների միջև հստակ սահմանազատում չկա. նրանց միջև անընդհատ տեղի է ունենում գաղափարների և մեթոդների փոխանակում և հաճախ հարկ է լինում ուսումնասիրել մոդելներ, որոնք միաժամանակ օժտված են և՛ դիսկրետ, և՛ անընդհատ հատկություններով:

Դիսկրետ մաթեմատիկայի ճյուղերից է կոմբինատոր երկրաչափությունը: Կոմբինատոր կամ դիսկրետ երկրաչափությունը մաթեմատիկայի այն բաժինն է, որն ուսումնասիրում է երկրաչափական պատկերների և դրանց հետ կապված կառուցումների կոմբինատոր հատկությունները: Կոմբինատոր երկրաչափությունը ուսումնասիրում է վերջավոր և անվերջ դիսկրետ բազմությունները կամ երկրաչափական հիմնական պատկերների կառուցումները (կետեր, ուղիղներ, բազմանկյուններ, շրջանագծեր, նույն տրամագծով մարմիններ և այլն), դրանց փոխդասավորությունները, կամբինացիաները և հատկությունները: Մաթեմատիկայի այս ճյուղը կապված է գրաֆների տեսության, թվերի տեսության, երկրաչափական և կոմբինատորիկայի մի շարք այլ բաժինների հետ: Որպես

առանձին գիտություն Կոմբինատոր երկրաչափությունը ձևավորվել է 19-րդ դարի վերջում և 20-րդ դարի սկզբում:

Կոմբինատոր երկրաչափության ամենահին հարցերից մեկը վերաբերվում է Նյուտոնի կամ կոնտակտային թվին¹: Խնդրի ձևակերպումը հետևյալն է. «Ինչի՞ է հավասար ամենամեծ քանակը միավոր շառավղով այն գնդերի, որոնք միաժամանակ շոշափում են նման մեկ այլ գնունդ, ընդ որում չեն հասվում տրված գունդը»: Դեռ 17-րդ դարում Նյուտոնը և Գրեգորին վիճում էին այս հարցի շուրջ. Ի. Նյուտոնը գտնում էր, որ այդ թիվը հավասար է 12-ի, իսկ Դ. Գրեգորին առաջարկում էր վարկած, որ թիվը 13 է: Միայն 20-րդ դարում հնարավոր եղավ ապացուցել, որ ճիշտ էր Նյուտոնի առաջարկած վարկածը: Թե ինչպես են միավոր շառավղով 12 գնդերը շոշափում կենտրոնական միանման մեկ այլ գնդի, տե՛ս նկարում՝

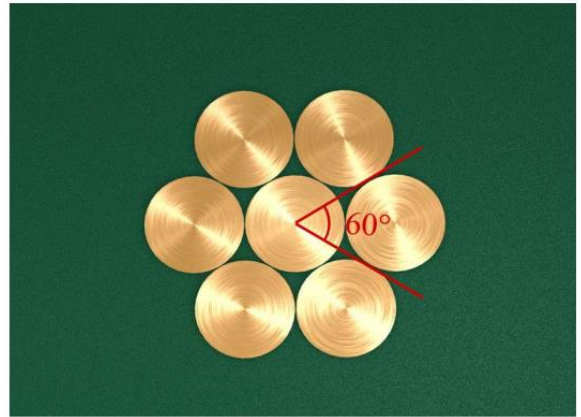
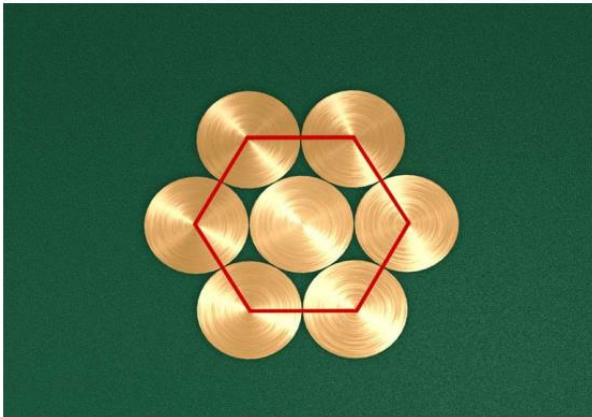

Ի՞նչ է ներկայացնում կոնտակտային կամ նյուտոնի թիվը: Հարցին պատասխանելու համար դիտարկենք խնդիրը հարթության վրա՝ երկչափ տարածությունում:

Հարթության վրա կոնտակտային թվի վերաբերյալ խնդիրն ունի հետևյալ ձևակերպումը. «Քանի՞ միևնույն շառավիղ ունեցող մետաղադրամ կարող է շոշափել

¹ Նյուտոնի կամ կոնտակտային թիվ: Հնարավոր ամենամեծ քանակը միավոր շառավղով այն գնդերի, որոնք ոչ-չափանի էվկլիդյան տարածությունում միաժամանակ կարող են շոշափել նման մեկ այլ կենտրոնական գնդի

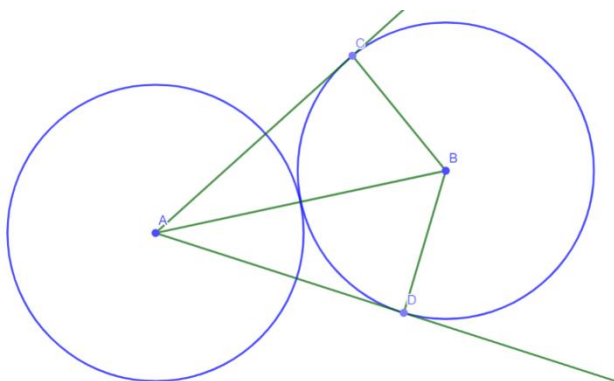
նույն շառավղով տրված մետաղադրամը»: Պատասխանը պարզ է, լուծումը՝ տրիվյալ. անհրաժեշտ է պարզապես հարթության վրա տեղադրել նույն շառավղով մետաղադրամները համապատասխան խնդրի պահանջին:

Այդպիսով, ակնհայտ է՝ մետաղադրամների քանակը 6-ն է:

Հիմնավորենք պատասխանը՝ տալով խնդրի երկրաչափական լուծումը:

Դիցուք կառուցենք միավոր շառավղով A կենտրոնով շրջանագիծ, կից կառուցենք նաև միևնույն շառավղով B կենտրոնով շրջանագիծ, որը շոշափում է առաջին շրջանագիծը: Փորձենք հաշվել քանի այդպիսի քանի շրջանագիծ կարող ենք կառուցել:

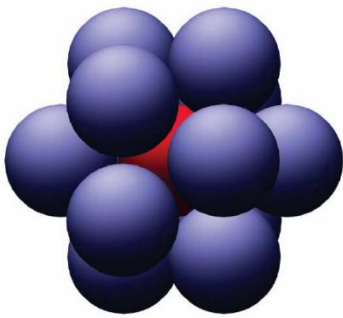

Կատարենք կառուցում. միացնենք շրջանագծերի կենտրոնները, ապա A կետից կառուցենք ճառագայթներ, որոնք կշոշափեն B կենտրոնով շրջանագիծը: Առաջանում են ուղղանկյուն եռանկյուններ, որոնք հավասար են : Դիտարկելով ABC

ուղղանկյուն եռանկյունը, անմիջապես նկատում ենք, որ $CB=1$; $AB=2$ ՝ $AB=2CB$, ըստ որի կարող ենք պնդել, որ $\angle BAC=30^\circ$, և հետևաբար $\angle CAD=60^\circ$:

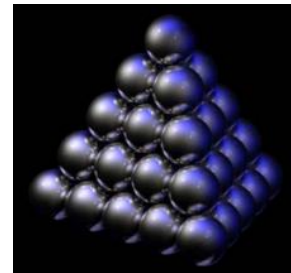
Այսպիսով, շրջանագծին կարող են շոշափել նույն շառավղով $360:60=6$ շրջանագիծ:

Եռաչափ տարածությունում կոնտակտային թվի վերաբերյալ խնդիրը վերաձևակերպենք հետևյալ կերպ նույն շառավղով քանի՞ կապույտ գնդակ կշոշափի կենտրոնում գտնվող նույն շոշափողով կարմիր գնակը: Այսպիսի ձևակերպմամբ խնդիրը կարող են լուծել նաև կրտսեր դպրոցի սովորողները, եթե նրանց տալ գունավոր գնդակները և խնդրել դասավորել դրանք համապատասխան խնդրի պայմանի:

Եռաչափ տարածության մեջ լավագույն համաչափ դասավորությունը ստացվում է, երբ կապույտ գնդակների քանակը 12 է, ճիշտ կանոնավոր իկոսաեդրի ²գագաթների քանակին հավասար:

Վերոհիշյալ խնդրի պատմությունը սկսվում է 1585 թվականից, երբ սըր Ուոլեր Ռեյին պահանջեց հաշվել և դուրս բերել բանաձև, որը կորոշի, թե թնդանոթի քանի գնդակ է պարունակում մեկ վանդակում: Դեռ այդ թվերին Թոմաս Հերոիտը ապացուցեց, որ լավագույն տարբերակը բուրգի (FCC³) տեսք ունի, ըստ որի գնդակների քանակը 12 է:

Խնդրին անդրադարձել են այնպիսի մեծ գիտնականներ, ինչպիսիք են Յ. Կեպլերը, Դ. Գրիգորին, Ի. Նյուտոնը, Դ. Հիլբերտը, Կ. Գաուսը ևն, բայց եռաչափ տարածությունում խնդրի պատասխանի միակությունը ապացուցել են Կ. Շյուտեն և Բ.

² Կանոնավոր իկոսաեդրը կանոնավոր ուռուցիկ բազմանիստ է, քսանանիստ, Պլատոնական մարմիններից մեկը: Կազմված է 20 նիստերից, որոնցից յուրաքանչյուրը հավասարակողմ եռանկյուն է: Կողերի քանակը 30 է, գագաթների թիվը՝ 12: Իկոսաեդրն ունի 59 աստղային տեսք: Տե՛ս [տեսահոլովակը](#):

³ FCC – [Face-Centered Cubic](#): Հավասար շառավղով գնդերի ամենախիտ խմբավորումը

Լինդերտը 1953 թվականին, իսկ արդեն 2003 թվականին Մուսինն ապացուցեց, որ քառաչափ տարածությունում գնդերի քանակը կլինեն 24: Ինդիըրը ապացուցվել է մինչև $n=13$ չափանի տարածությունների համար, վերջինը ևս Օ. Մուսինի ներդրումն է, 2010 թվական⁴:

⁴ Configuration Spaces Of Equal Spheres Touching A Given Sphere: The Twelve Spheres Problem - Rob Kusner, Wöden Kusner, Jeffrey C. Lagarias, And Senya Shlosmandate: February 26, 2018 version. 2010 Mathematics Subject Classification.

ԳԼՈՒԽ 2

ԽԱՂ ՊԵՆՏԱՄԻՄՈ: ԽՆԴԻՐՆԵՐ ՈՐՈՆՑ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ ՏԱԼԻՍ Է ԿՈՄԲԻՆԱՏՈՐ ԵՐԿՐԱԶԱՓՈՒԹՅՈՒՆԸ

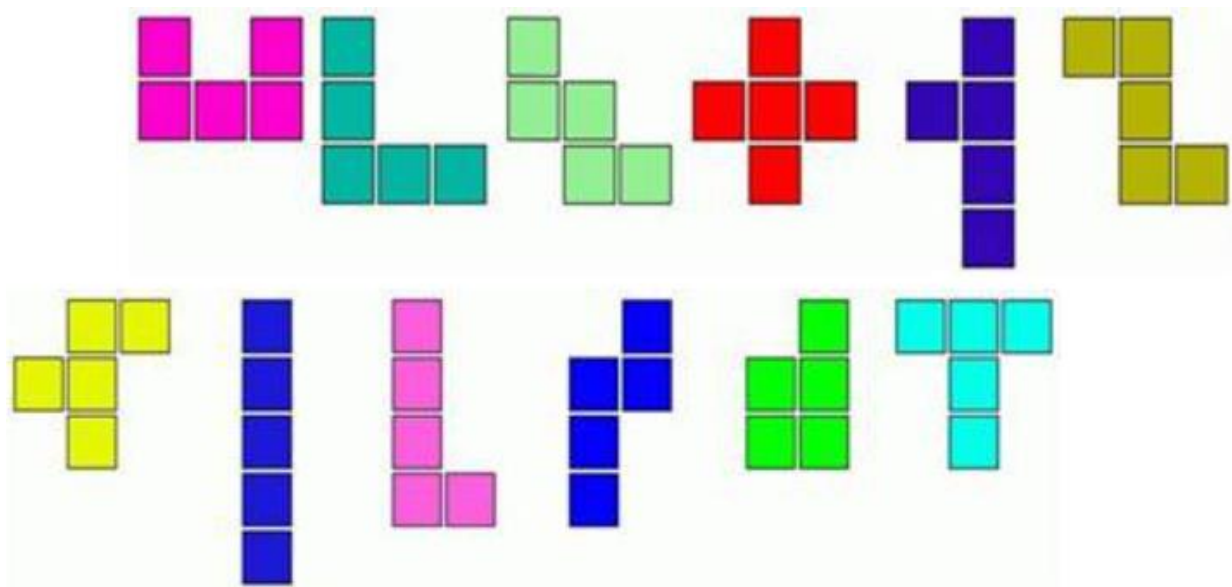
Դասապրոցեսի ընթացքում սովորողին դեպի մաթեմատիկան գրավելու, սեր և հետաքրքրություն առաջացնելու համար անընդհատ օգտագործում ենք ամենատարբեր հետաքրքիր խնդիրներ, փազլներ, գլոբսկոտրուկներ, որոնք օգնում են զարգացնել վերլուծական միտքը, տրամաբանությունը, հետազոտական հմտությունները: Այդպիսի մի խաղ է պենտամինոն, որը թույլ է տալիս զարգացնել արտոբանալ և օպերատիվ մտածողությունը, երկրաչափական տարածական պատկերացումը, ձևավորում է համառություն և համբերատարություն, սովորեցնում է սահմանել, հայտնաբերել, ստեղծել և վերլուծել:

Պոլիմինոն երկչափական պատկերներ են, որոնք կազմված են միավոր քառակուսիներից, և կախվախ քառակուսիների թվից դրանք ստացել են առանձին անվանումներ, ինչպես օրինակ՝

- 1- Մոնիմինո
- 2- Դոմինո
- 3- Տրիմինո
- 4- Տետրամինո
- 5- Պենտամինո
- 6- Հեքսամինո
- 7- Հեպտամինո
- 8- Օկտամինո
- 9- Նոնամինո
- 10- Դեկտամինո և այլն...

Պոլիմինո գլուխկոտրուկը առաջարկում է խնդիրներ, որոնց լուծումները ստացվում են կոմբինատոր երկրաչափության միջոցով: Այդպիսի մի խնդիր է պենտամինոյի խնդիրը:

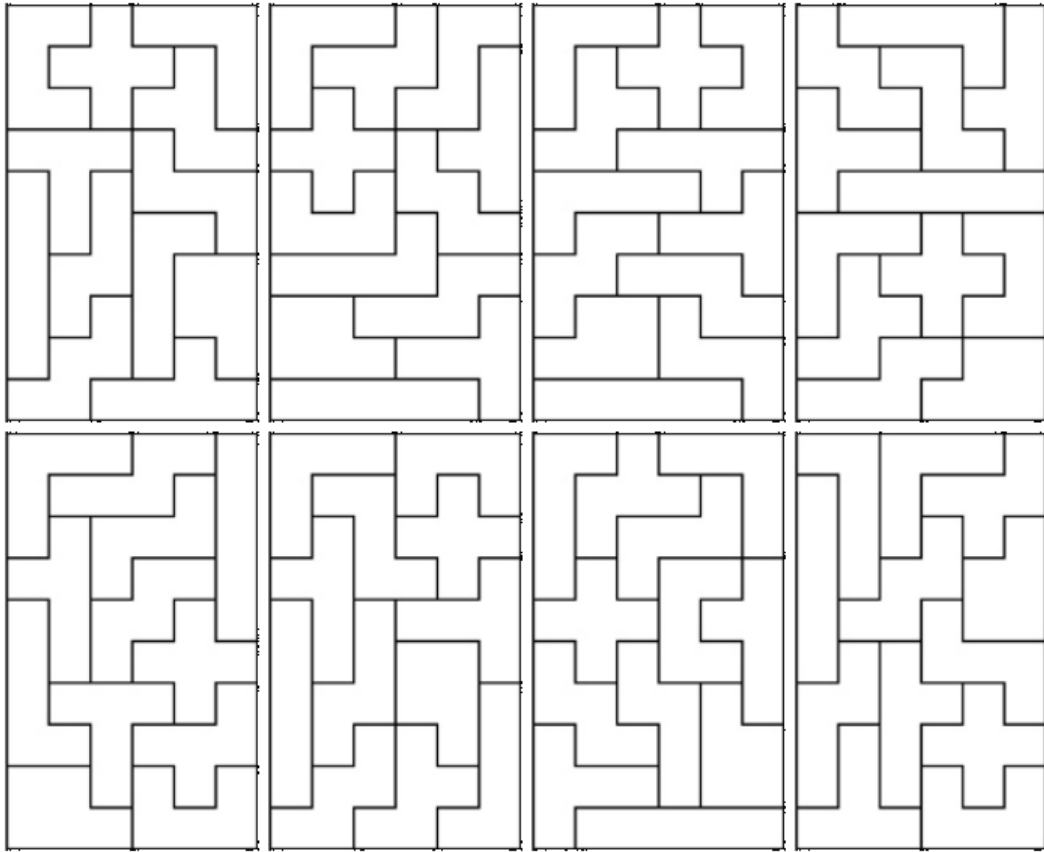
Պոլիմինոն, որը կազմված է հինգ միավոր քառակուսիներից և ծածկում է շախմատի տախտակի հինգ վանդակները, ստացել է պենտամինո անվանումը: Գոյություն ունի 12 պենտամինո: Տե՛ս նկարում.

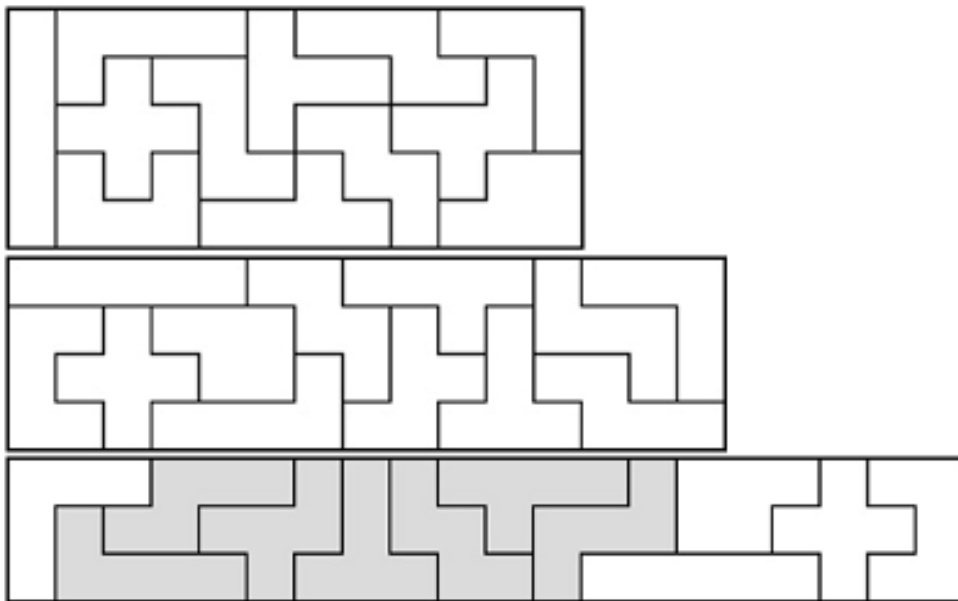
Պենտամինոյի ամենատարածված խնդիրներից մեկն է դասավորել բոլոր 12 պատկերները մեկ ուղղանկյան մեջ այնպես, որ որևէ բաց վանդակ չմնա և, քանի որ յուրաքանչյուր պենտամինո կազմված է 5 քառակուսիներից, ապա այդ ուղղանկյունը պետք է պարունակի $5 \times 12 = 60$ միավոր քառակուսի: Այդպիսի հնարավոր ուղղանկյուններ են՝ 6×10 ; 5×12 ; 4×15 և 3×20 ուղղանկյունները:

6×10 ուղղանկյան դեպքում խնդիրն առաջինը լուծել է Ջ. Ֆլեչերը 1965 թվականին: Այս դեպքի համար գոյություն ունեն 2339 տարբեր լուծումներ: 5×12 ուղղանկյան համար լուծումները 1010-ն են, 4×15 -ի դեպքում՝ 368, իսկ 3×20 -ն ունի ընդամենը 2 լուծում:

Տե՛ս մի քանի լուծում 6×10 ուղղանկյան համար, որն առաջարկել է Ջ. Ֆլեչերը:

Ստորև ներկայացված են մեկական լուծումներ 5x12; 4x15 և 3x20 ուղղանկյունների համար:

Բոլոր հնարավոր լուծումները գտնելու համար անհրաժեշտ է նախ համարակալել 12 պենտամինոնները, որից հետո դրանք դասավորելիս նշելով համարները է հնարավոր է առանձնացնել և տարբերել կոմբինացիաները, դա կօգնի նաև համընկնող կոմբինացիաները բացառել: Ինչպես նաև հարկ է հաշվի առնել որոշ պենտամինոնների առանձնահատկությունները, և դրանց արդյունքում որոշ հստակ կոմբինացիաների ձևավորումները: Վերջինները ևս կօգնեն առավել դյուրին դարձնել նոր դասավորությունների ստացումը:

Վերը բերված սխեմայով դասավորենք արդեն համարակալված պենտամինոնները, նշենք հերթականությունը: Բերենք այդպիսի մեկ օրինակ.

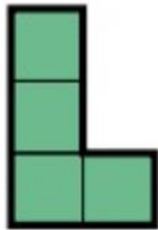
1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12

Խնդրի ուսումնասիրությունը հետաքրքիր հետազոտական աշխատանք կարող է դառնալ սովորողի համար: Այն հնարավորություն է տալիս ուսումնասիրել խնդիրը հավաքագրել ինֆորմացիա, տվյալներ խնդրի շուրջ, գտնել լուծումներ, համեմատել դրանք արդեն գտնված լուծումների հետ: Ինչպես նաև այս ուսումնասիրությունը ուիղ ճանապարհ է անդրադառնալու տեսրիմինների շուրջ կազմված խնդիրներին:

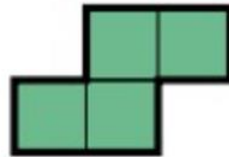
ԳԼՈՒԽ 3

ԽՆԴԻՐՆԵՐ ՏԵՏՐԻՄԻՆՈՆԵՐՈՎ

1. Ուղղանկյունը ծածկված է L-տետրիմինոներով և S-տետրիմինոներով:
Ապացուցել, որ L-տետրիմինոնների քանակը զույգ է:

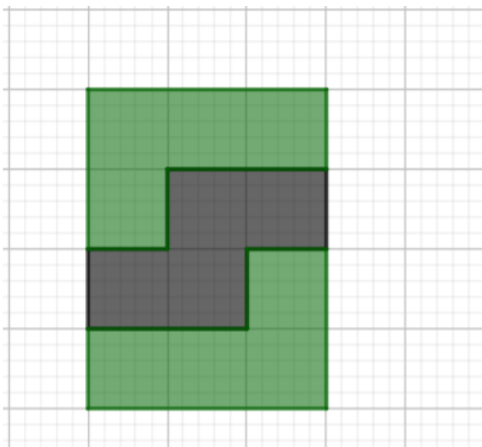

L-տետրիմինոն

S-տետրիմինոն

Խնդրի լուծումը տրիվյալ է, կարելի է առաջարկել ինչպես կրտսեր դպրոցում, այնպես էլ միջին և ավագ դպրոցներում: Այսօրինակ խնդիրները կիրառելի են նաև ծրագրավորման (գրեթե բոլոր) լեզուների ուսուցման պրոցեսում, նաև սրանք ներկայացված որպես տետրիս խաղ տարբեր լուծումներով, ընդ որում խաղը սիրում և խաղում են անգամ նախադպրոցական տարիքի երեխաները:

Ըստ խնդրի պայմանի L-տետրիմինոններով և S-տետրիմինոններով ծածկված է ամբողջ ուղղանկյունը ինչպես օրինակ կից նկարում է: Ապացույցն ակնհայտ է, քանի որ յուրաքանչյուր S-տետրիմինոյի բաց վանդակները ծածկելու համար անհրաժեշտ է 2 L-տետրիմինոն, Հակառակ դեպքում

պարզապես բաց են մնում վանդակները և լիարժեք չեն ծածկում ուղղանկյունը: Այսպիսով, ցանկացած n քանակի S-տետրիմինոն օգտագործելու դեպքում, L-տետրիմինոնների քանակը կլինի $2n$, որն էլ զույգ թիվ է:

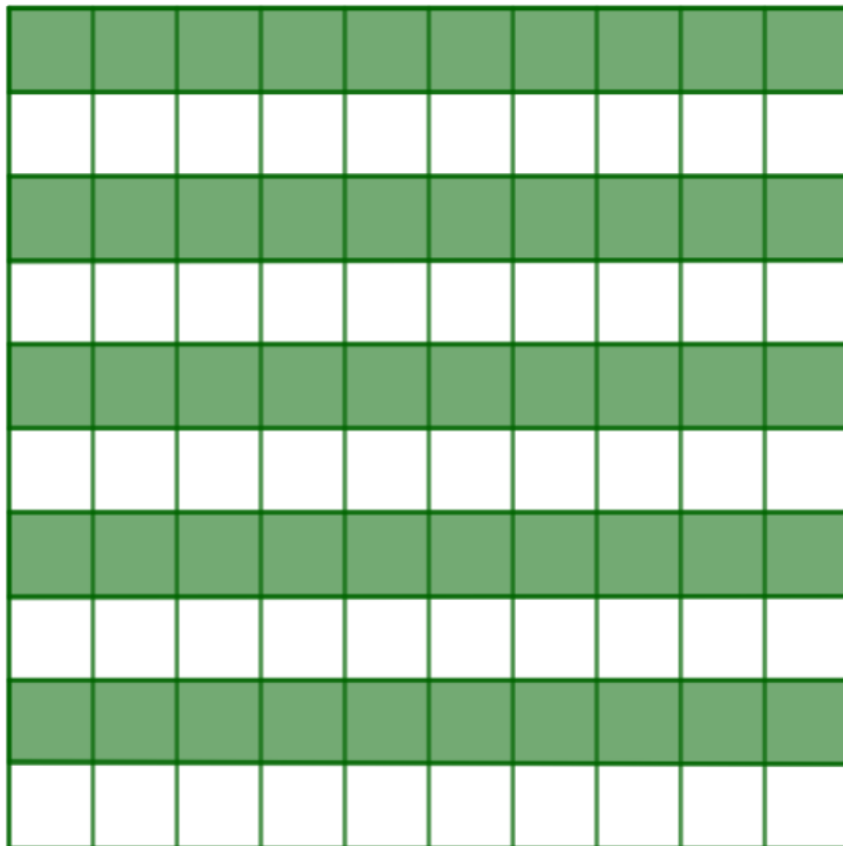
2. Հնարավոր է արդյո՞ք 10×10 տախտակը ծածկել L-աձև պատկերներով (տետրիմինոներով):

Ենթադրենք հնարավոր է միայն L- աձև տետրիմինոներով ծածկել 10×10 քառակուսի տախտակը: Յուրաքանչյուր L-աձև տետրիմինո ունի 4 վանդակ, հետևաբար 10×10 քառակուսին ծածկելու համար անհաժեշտ է

$$\frac{10 \times 10}{4} = 25$$

տետրիմինո:

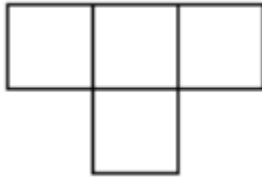
Տախտակը ներկենք ըստ շարքերի ինչպես վարը բերված նկարում:

Քանի որ օգտագործվել է 25 հատ տետրիմինո, հետևաբար յուրաքանչյուր L-աձև տետրիմինո ծածկել է կենտ քանակով ներկված վանդակներ, բայց

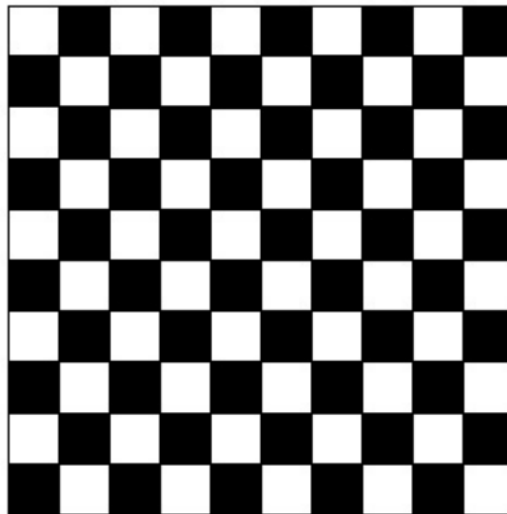
ներկված վանդակների քանակը 50 է, որը զույգ թիվ է: Եկանք հակասության, այստեղից կարող ենք եզրակացնել, որ հնարավոր չէ տախտակը ծածկել միայն L-աձև պատկերներով:

3. Հնարավոր է արդյոք 10×10 տախտակը ծածկել 25 հատ T-աձև պատկերներով (տետրիմինոներով):

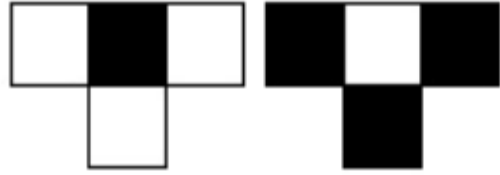
Կարծես ակնհայտ է, որ 10×10 քառակուսի տախտակը կծածկեն 25 T-աձև տետրիմինոներ, քանի որ դրանցից յուրաքանչյուրն ունի 4 վանդակ: Ենթադրենք, որ պնդումը ճիշտ է և ցույց տանք գործնականում:

Այս անգամ ներկենք 10×10 քառակուսին ճիշտ շախմատի տախտակի նման հաջորդաբար սև և սպիտակ գույներով:

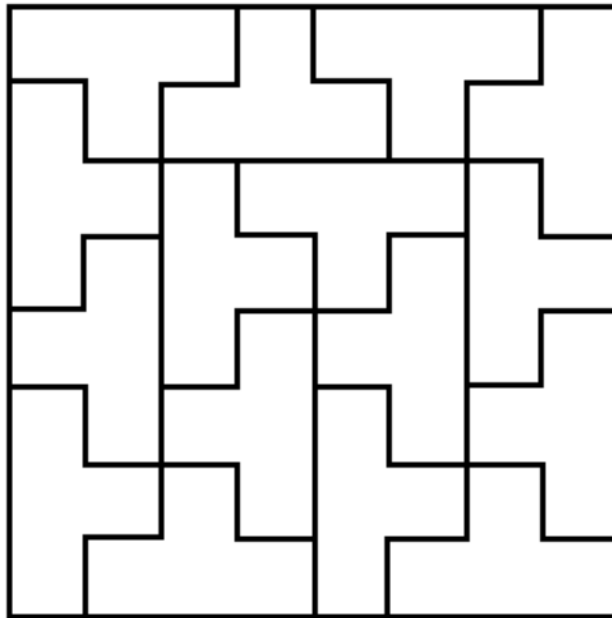

Ստացվեցին ճիշտ 50 սպիտակ և 50 սև վանդակներ: Կառաջանան տետրիմինոների երկու տեսակ, որոնցից մեկը կծածկի 3 սպտակ և 1 սև

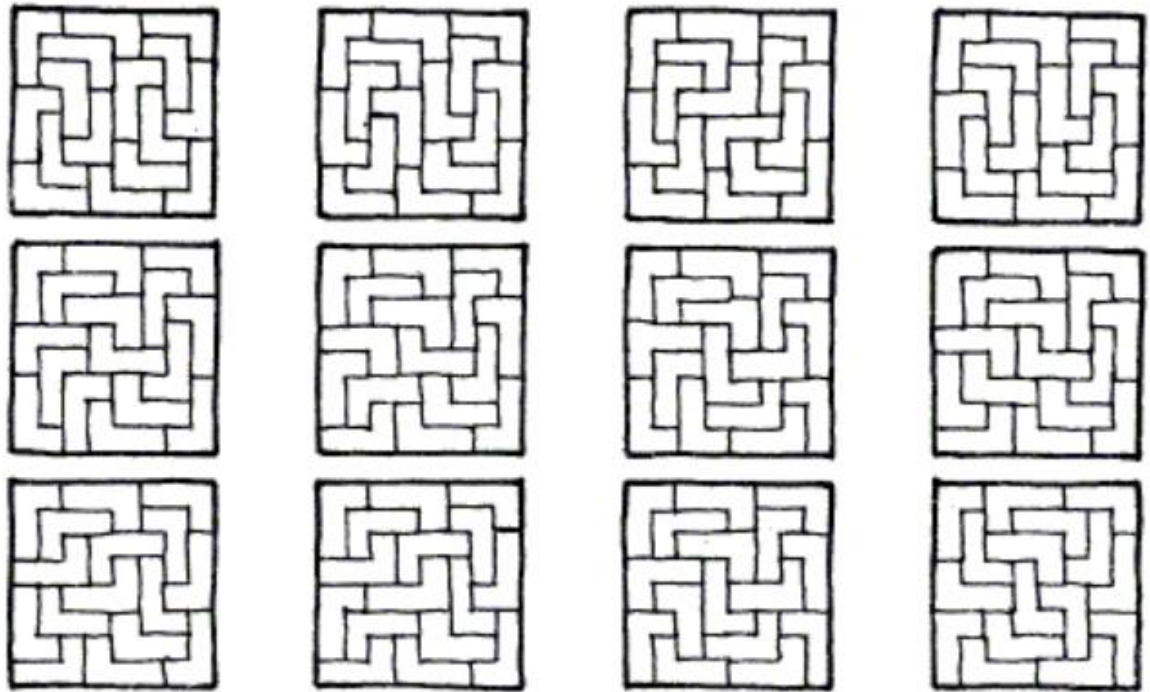
վանդակ, մյուսը 1 սև և 3սպիտակ
 վանդակ: Եթե նույն տետրիմինոյից
 վերցնենք 25 հատ, ապա սև և
 սպիտակ գույների բալանսը
 կխախտվի: Հետևաբար հնարավոր չէ T-աձև տետրիմինոների միջոցով
 ծածկել 10×10 քառակուսաձև տախտակը:

Խնդիրը կարելի է լուծել նաև փորձերի միջոցով: Տանք սովորողին 10×10
 քառակուսաձև տախտակ և 25 T-աձև տետրիմինոներ, ապա առաջարկենք
 տարբեր փորձերի միջոցով ստուգել ճիշտ է խնդրի պնդումը, թե՞ ոչ:
 Խնդիրը կարելի է փորձել լուծել տարբեր՝ $n \times n$ չափի քառակուսիների դեպքում:
 8×8 չափի քառակուսու դեպքում տետրիմինոները կունենան հետևյալ
 դասավորությունը.

Երկրորդ խնդիրը ևս կարող ենք դիտարկել 8×8 քառակուսաձև տախտակի
 վրա. վերջին դեպքի համար կա 12 հնարավոր դասավորություն:

Այսպիսով, արդեն պարզ դարձավ, որ տեսորիս խաղի նախատիպը տվել է կոմբինատոր երկրաչափություն գիտությունը, իսկ խաղը լույս է տեսել արդեն 20-րդ դարի երկրորդ կեսին:

Մաթեմատիկական այսպիսինակ խնդիրները բազմաթիվ են, որոնք թույլ են տալիս անգամ կրտսեր դպրոցում սովորողին ծանոթանակ կոմբինատոր երկրաչափության խնդիրներին առանց իմանալու այդ գիտության մասին: Իհարկե, կրտսեր սովորողը լուծում է խնդիրը փորձելու, ենթադրելու և բացառելու տարբերակով, առանց հիմնովին ապացույցերի և հակափաստերի:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Կոմբինատոր երկրաչափությունը նախորդ դարի հայտնություններից է, որը գեղեցկացնում է մաթեմատիկան, թույլ է տալիս առավել հետաքրքիր դարձնել երկրաչափությունը: Մաթեմատիկական այս ճյուղի առաջարկած խնդիրները հետաքրքիր են, գունավոր, բազմազան, միաժամանակ խաղային և լուրջ ուսումնասիրության արժանի:

Կոմբինատոր երկրաչափության որոշ բաժիններ կարելի է պարզեցնել և առաջարկել սովորողին՝ դարձնելով դրանք ուսումնական նյութ, ուսումնառության առարկա: Այն լավ գործիք է մտքի վարժանքի, տրամաբանական և վերլուծական մտքի, տարածաչափական պատկերացումներ ձևավորման և զարգացման համար:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

- И.Ф. Шарыгин, Л.Н.Ерганжиева. Наглядная геометрия. Учебник для 6 класса
- И.Ф. Шарыгин, А.В. Шевкин. Задачи на смекалку.
- Журнал «Математика», сентябрь 2012 г.
- Дж. Конвей, Н. Слоэн. Упаковки шаров, решётки и группы. Мир, 1990
- Яглом, И. М. Проблема тринадцати шаров. Киев, 1975
- Schütte, K. and van der Waerden, B. L. Das Problem der dreizehn Kugeln, 1953
- Шарыгин, Г. И. Контактные числа и проблема тринадцати шаров